

[Wilhelm]

Jeg skal sige til sidst, at ud over de dele af indvandrernes retsstilling, der er nævnt direkte i det her papir, finder jeg, der er grund til at erindre hinanden om, at der også er et mægtigt problem med afsonende udlændinge. De diskrimineres, det er virkelig et problem, og det har været en del af anledningen til sultestrejkerne blandt de udenlandske indsatte i den seneste tid, og det bør også rettes op, sådan at de pæne ord, der blev sagt i redegørelsen om ligestilling med danskere i videst muligt omfang osv., også kommer til at gælde på det administrative område, der hedder, hvordan udlændinges afsoningsvilkår her i landet er.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Hr. Wilhelm sagde noget om, at alle har erkendt, at reglerne skal være mere præcise, og hr. Wilhelm vil gøre reglerne mere præcise med dette makværk, beslutningsforslag nr. B 3. Det kalder jeg at prøve at stikke folketinget blå i øjnene.

Hr. Wilhelm talte også om, at man ikke bør udvise, uanset hvilken kriminalitet indvandrere har begået. Det gælder altså også overtrædelser af straffelovens § 191. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om ministeren er enig i hr. Wilhelms udtalelser herom. Vi er det ikke fra fremskridtspartiets side.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg er ked af, at hr. Wilhelm helt afviste, at nogen havde tilsluttet sig faste betingelser. Jeg synes, det er meget vigtigt med faste betingelser, og jeg vil godt foreslå, at vi prøver i retsudvalget at lave en fastere overensstemmelse mellem punkt 1 og punkt 2. Jeg er i virkeligheden parat til at gå helt ned til en tilknytning til landet på ét år eller sådan noget, hvis vi kan få lejlighed til at tage nogle helt veldefinerede, meget grove forbrydelser ud, sådan at det ligger lige så klart som det, der ligger i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Kun for lige at få opklaret det lille problem med det samme. Jeg har i hvert fald ikke ment at antyde, at SF ikke ønskede fa-

ste betingelser. Jeg ville gerne sige det endnu klarere: jeg takker SF for tilslutningen til alt undtagen ét eneste punkt. SF ønskede ikke, at der skulle være en ubetinget opholdsret, SF havde nogle undtagelser dér, hvor man ville have faste betingelser. Det var det eneste punkt, jeg var lidt ked af at SF ikke kunne støtte os i, nemlig den ubetingede opholdsret på visse betingelser.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi ikke for vores vedkommende er imod, at der skal være betydelig fastere retningslinjer, end der er i dag. En af de opgaver, fremmedlovudvalget har, er at komme med forslag til fastere retningslinjer. Mig forekommer det bare at være sådan, at når vi nu er ved at være derhenne, hvor fremmedlovudvalget kan afgive betænkning inden for rimelig tid, så kan det godt virke lidt spildt, hvis vi sideløbende foretager en vurdering af, hvilke faste retningslinjer vi kunne tænke os.

Det er det, der er min baggrund for at sige, at som forslaget ligger i øjeblikket, kan vi ikke acceptere det på det foreliggende tidspunkt og på det foreliggende grundlag. Det, der bl. a. gjorde, at jeg for mit vedkommende tog afstand fra det – i og for sig med nøjagtig den samme begrundelse, den blev ikke præcist formuleret, som fru Ebba Stranges var, at der var en betingelsesløs ret til ophold i Danmark. Det tror jeg altså ikke vi kan leve med. Men lad os nu se – ja, det der: lad os nu se, skal altså ikke forstås på den måde, at jeg alligevel ville overveje den betingelsesløse opholdsret. Det tror jeg ikke vi kan leve med.

Det, der egentlig får mig til at gå på talerstolen, er en ting, jeg glemte at sige til hr. Wilhelm under redegørelsesdebatten. Hr. Wilhelm misforstod mig på et væsentligt punkt. Det at fremsætte et lovforslag, der gør det til en domstolsopgave at tage stilling til, om en person, der er anklaget for en kriminel handling, også skal udvises før en tid eller for bestandig, vil ikke betyde nogen udsættelse eller forlængelse af fremmedlovudvalgets arbejde. Det, jeg mente ville betyde en sådan udsættelse af fremmedlovudvalgets arbejde, at det ikke var acceptabelt set med mine øjne, var, hvis man bad fremmedlovudvalget om at tage stilling til, om et råd eller et nævn, og hvad dertil hører, skulle afgøre